

Het Eureka-moment van Nikolai Carels

'Ik ging doelgericht koken om op een idee te komen'
Nikolai Carels (42), ontwerper

Tekst: Cathalijne Boland

Wat: snijplank

Waar: onder het koken

'Ik had al een tijdje een briefing liggen van een nieuw merk voor keukenartikelen. De opdracht was: ontwerp een product met toegevoegde waarde voor een markt die al wordt overspoeld met keukengereedschappen. Ik zat ertegenaan te hikken, ook door mijn aversie tegen het ontwerpen van overbodige dingetjes.

Omdat ik nog maar een week had, ben ik op een ochtend thuis een kooksessie gaan faken. Het was doelgericht koken, ik deed het om op een idee te komen. Moet ik iets voor kinderen ontwerpen, dan dompel ik me onder in een crèche. Ik zet dan als het ware de bandrecorder aan: "Opletten nu."

Het begon bij de snijplank. Die grote houten snijplanken, die hebben een vaste plek in de keuken, die verplaats je niet. Die kleine plastic snijplanken wel, dat is eigenlijk een vervoermiddel voor voedsel. Als ik nou die plank ga bekijken als een vervoermiddel: hoe krijg ik dan om te beginnen die plank omhoog? Er is geen ruimte voor je vingers. En als ik de plank scheef houd om de prei in de pan te schuiven, flikkert de helft eraf.' (Pakt mijn pen af en tekent zijn ontwerp: een plank met aan beide zijden een uitgespaarde curve, die enerzijds kan dienen als vingergootje en anderzijds als 'schenk'-tuit.) 'Potverdorie een plank! Er viel dus toch nog iets te verbeteren aan zo'n alledaags product. Daarna werd het een geknetter van eurekaatjes, tot het moment waarop het totale product zich aan me voordeed.

Het eureka-moment is de kick waar ik als ontwerper voortdurend naar zoek. Een ontwerp dat functioneel helemaal klopt, geeft een gelukkig gevoel in je buik.'

Nikolai Carels won in 1990 de eerste HEMA-ontwerpwedstrijd met de fluitketel Lapin, die nog steeds in de collectie zit. De snijplank kreeg een Red Dot, een belangrijke Duitse ontwerpprijs.

